

بیندگی

ضلع سوم نظریہ ی سینمایی

علیرضا کاره

۱۳۹۷

بیندگی

ضلع سوم نظریہ ی سینمایی

نویسنده: علیرضا کاوه

ناشر: مولف

نشانی: فرمانیه، وطن پور، شماره ی ۸

Kave.alirez@gmail.com

شماره: ۰۹۳۶۱۹۳۸۶۴۷

نوبت چاپ: نخست ۱۳۹۷

شمارگان: ۱۰۰۰ عدد

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

سرشناسه	: کاوه، علیرضا، ۱۳۲۶ -
عنوان و نام پندآور	: بیندگی؛ ضلع سوم نظریه سینمایی / علیرضا کاوه
مشخصات نشر	: تهران: علیرضا کاوه، ۱۳۹۶
مشخصات ظاهری	: ۲۰۰ ص.؛ صورت: ۱۲ × ۲۰.۵
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۰۴-۹۳۸۱-۳
وضعیت فهرست نویسی	: فهرس
موضوع	: سینما -- تماشاگران
موضوع	: Motion picture audiences
موضوع	: سینما -- زیبایی شناسی
موضوع	: Motion pictures -- Aesthetics
رده بندی کنگره	: ۱۳۹۶ / ۷۸۵۲ / ۹ / PN1۹۹۵
رده بندی دیویی	: ۲۰۲ / ۲۲۲۳
شماره کتابشناسی ملی	: ۵۰۲۷۲۲۹

فهرست

۹	چکیده
۱۱	پیش گفتار
۱۹	مقدمه
۲۶	تبارشناسی بیننده بسان آفریننده
۳۳	بیننده‌ی سینما کیست؟
۳۵	الگوی مکرر
۵۵	سامان روایت به وسیله‌ی بیننده
۵۹	بیننده‌ی فرضی
۶۴	انسجام
۷۲	تشکیک در خالق فیلم

۸۷	تعامل بین پرده‌ی سینما و تماشاگر
۹۷	طرح‌واره
۱۰۹	واحد بصری
۱۲۵	واحد سینمایی
۱۳۸	تاب‌آوری
۱۴۲	آیین فیلم دیدن
۱۴۵	هائک سیندگان
۱۴۷	خروج از مال
۱۶۷	نتیجه‌گیری
۱۷۳	منابع
۱۷۷	نمایه

چکیده

بیننده‌ی فیلم *بسان آفرینش*، تناسلی بر اهمیت غیرقابل انکار نقش بینندگان در سینماست. ضرورت بحث به این بحث از آن رو در این نوشته الویت یافته است، که در نظریه‌پردازی فارسی جای خالی آن به شدت احساس می‌شود از سوی دیگر با وجود آن که این موضوع در دهه‌ی ۹۰ میلادی از سوی نظریه‌پردازانی عنوان شد، اما هنوز هم عدولت‌های بسیاری در پس این بحث نهفته مانده است. همان‌گونه که بحث بیننده در سال‌های نخستین سینما رخ کرد. اما کم کم به فراموشی سپرده شد. این حال ملموس شدنی امروز را در روزهای آغازین نداشت.

می‌توان چنین استناد کرد که بینندگان هم‌پای خالقان و توزیع‌کنندگان در صنعت فیلم نقش فرادستی را ایفا می‌کنند. اما چگونه می‌توان این استیلای بیننده را تحلیل کرد؟ برای بررسی فرایند دریافت فیلم و ریشه‌یابی آن در

گروه بینندگان، می‌توان قایل به دامنه‌ای از تصاویر مشترک بود. یعنی آن تصاویری در بین انسان‌ها مریب‌اند، که بتوان در این موجودیت مشترک تحلیل‌شان کرد. اگر چنین دامنه‌ی مشترکی را بتوان همان گونه (ژانر) دانست، با مقایسه‌ی آن با رنگین کمان می‌توان گفت، که تصاویر متحرک نیز قابل تقسیم‌بندی هستند. با این توصیف و با اتکا به تصویر مشترک شمردن سینما، می‌توان چنین استناد کرد، که بیننده‌ی سینما، هرگز غیرفعال^۱ نبود است.

این پژوهش، تجزیه‌گیری کلی‌ای دارد، با این عنوان که هنر سینما بر خلاف دیگر هنرها، سبها، بیننده‌اش جسمانیت و وجود خارجی ملموس ندارد، پس خالق سینما بینندگان هستند.

با کلیدواژه‌هایی چون پیوندهای فرضی، تاب‌آوری، تصویر مشترک، آیین فیلم دیدن.

نوشته‌ی حاضر مرهون راهنمایی‌ها و شایستگی‌های زید دکتر احمد الستی است. ممنون از استاد که این نوشته را خواند.